

STOWARZYSZENIE "NIE WIATRAKOM"

Regon: 280600349

NIP: 848 185 19 15

tel. 507 563 841

e-mail: stowarzyszenieniewiatrakom@interla.eu

WPLYNEŁO
URZĄD GMINY ELK
KASO 2011

2011-09-08

L.dz. 5476 Ilość stron 14

podpis *[Signature]*

STOWARZYSZENIE
„Nie Wiatrakom”
Talusy 1, 19-300 Elk
NIP 848-185-19-15 REGON 280600349
tel. +48 507 563 841

P. Kowalewski
P. Szczepanik
P. Ossiemien

Talusy 7 września 2011 roku

8.09.11

P. Przewodniczący
Rody
8.09.11

WÓJT
GMINY ELK

Dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w obrębach: Talusy, Rękusy, Pistki, gmina Elk.

OŚWIADCZENIE

Na pdst. art 44 Ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zgłaszamy chęć uczestniczenia w tym postępowaniu.

Uwagi

W urzędzie Gminy Elk został wyłożony do wglądu projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w obrębach: Talusy, Rękusy, Pistki, gmina Elk wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, który przewiduje lokalizację na w/w terenie farmy wiatrowej oraz kopalni gliny.

Obszar objęty projektem znajduje się w sąsiedztwie Specjalnej Ochrony Ptaków „Natura 2000 Ostoja Poligon Orzysz (PLB 280014)”, „Jeziora Woszczelskiego Natura 2000 (PLH 280034)”, „Rezerwatu Przyrody Jezioro Zdedy” wraz z użytkiem ekologicznym „Ostoje Ptasie nad Jeziorem Zdedy”, „Obszaru Chronionego Krajobrazu Jezior Orzyskich”, „Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Elckiego”, „Rezerwatu Bobrów Bartosze” i w dużej części usytuowany jest w korytarzu ekologicznym o znaczeniu krajowym. Inwestycje polegające na budowie farmy wiatrowej i eksploatacji kopalni gliny są inwestycjami zawsze w znaczny sposób oddziałującymi na środowisko i wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko przeprowadzona dla planowanych przedsięwzięć w wielu punktach wskazuje na negatywny wpływ farmy wiatrowej na obszary Natura 2000, albo tego wpływu nie wyklucza w sposób jednoznaczny.

W w/w prognozie czytamy

„... Ostoja Poligon Orzysz : minimalna odległość około 3 km na zachód od obszaru planowanej inwestycji **pozwała przypuszczać, że planowana inwestycja może oddziaływać na awifaunę obszaru PLB 280014.** Możliwe jest zalatywanie ptaków lęgowych (w trakcie migracji): bielik, kania ruda i kania czarna.”

„... Ostoja Jezioro Woszczelskie : **odległość od obszaru pozwala przypuszczać, że planowana inwestycja nie będzie negatywnie oddziaływać na awifaunę obszaru PLH 200034.**”

„...Rezerwat Przyrody Jezioro Zdedy : Planowana elektrownia wiatrowa **nie powinna mieć negatywnego wpływu** na gatunki ptaków lęgowych na terenie rezerwatu, **niemniej skład gatunkowy** w odniesieniu do gatunków korzystających z żerowisk i zlotowiska **sugeruje, że niektóre gatunki (bielik, orlik krzykliwy, żuraw) mogą korzystać z przyległych obszarów, w tym z terenów planowanego przedsięwzięcia.**”

„... Rezerwat Bobrów Bartosze : **zakładając brak stanowisk** gatunków szczególnie narażonych na kolizje z elektrownią wiatrową, **można się spodziewać, że przedsięwzięcie nie będzie wpływało negatywnie na rezerwat.**”

„...Na monitorowanym terenie zlokalizowano lęgowiska 3 par myszołowa, 2 par żurawia i 2 par kruka. W lesie (na zachód od Pistek i Ruskiej Wsi) prawdopodobnie gniazduje para bielika, gatunku bardzo często ulegającym kolizjom z turbinami wiatrowymi.

W strefie przewidywanej pracy śmigła obserwowano : gęsi, myszołowy, czajki, kormorany, żurawie i wrony. Prognoza potwierdza częstą kolizyjność myszołowa z turbinami wiatrowymi.”

Jak wynika z cytowanych fragmentów prognozy oddziaływania na awifaunę lokalizacja farmy wiatrowej na omawianym obszarze stanowi zagrożenie dla chronionych gatunków ptaków i spowoduje negatywne oddziaływanie na obszary Natura 2000 .

Określenia użyte w prognozie: „...może oddziaływać, pozwala przypuszczać, nie powinna mieć negatywnego wpływu, sugeruje, że niektóre gatunki mogą korzystać, zakładając brak stanowisk, można się spodziewać” zgodnie z zasadą przezorności powinny być interpretowane na korzyść ochrony przyrody.

Zgodnie z Dyrektywą Rady 92/43 EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony naturalnych siedlisk i dzikiej fauny i flory (tzw. Dyrektywa Siedliskowa) realizacja przedsięwzięcia jest możliwa tylko w przypadku, gdy wymieniona ocena w sposób jednoznaczny wykluczy negatywny wpływ planowanego przedsięwzięcia na integralność obszarów Natura 2000.

Zasada przezorności : zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w chwili wydawania decyzji zatwierdzającej plan, organ administracji publicznej nie może mieć żadnych wątpliwości, że ujemne skutki nie wystąpią. Wykazanie braku negatywnego skutku na obszar chroniony to warunek konieczny dopuszczalności decyzji. Decydującym warunkiem nie jest więc okoliczność wystąpienia negatywnych skutków, ale wprost przeciwnie : wykazanie braku takich skutków. W konsekwencji jeśli organ (...) nie jest w stanie ich wykluczyć inwestycja w żadnym razie nie może być realizowana ! (dr. T. Koncewicz)

W odniesieniu do planowanej kopalni gliny prognoza stwierdza jednoznacznie negatywny wpływ na środowisko; „...na terenach eksploatacji gliny zachowanie bioróżnorodności będzie ograniczone. Ekosystemy będą silnie przekształcone, tereny w fazie eksploatacji będą zdegradowane. Również mocno ograniczone będzie zachowanie bioróżnorodności na terenach przeznaczonych do zabudowy. Tereny obecnie niezabudowane będą silnie przekształcone, szczególnie pod zabudową elektrowni wiatrowych.”

W/w prognoza oddziaływania planowanych przedsięwzięć wymienia wiele niekorzystnych oddziaływań w przypadku wprowadzenia planu;

1. wykształcona roślinność śródpolna ulegnie przekształceniu w kierunku ukształtowanym przez człowieka
2. nastąpi zmiana ukształtowania terenu w wyniku prac budowlanych
3. nastąpi przemieszczenie na zwałowisko warstwy gleby wraz z wykształconą biomasa
4. nastąpi wzrost zanieczyszczenia powietrza wraz z nasilonym ruchem pojazdów mechanicznych i maszyn do urobku
5. ruch pojazdów niszcząc wierzchnią warstwę gruntu spowoduje zmianę środowiska gruntowego i spowoduje zagrożenie w postaci przedostania się paliw do gruntu
6. nastąpi zmiana architektury krajobrazu
7. nastąpi wzrost zagrożenia wód podziemnych w związku z redukcją strefy aeracji
8. nastąpi wzrost intensywności wykorzystania terenu i zmniejszenie terenów biologicznie czynnych
9. nastąpi zmiana krajobrazu poprzez przekształcenie terenów rolnych w krajobraz zdegradowany w przypadku kopalni gliny
10. nastąpi zmiana krajobrazu poprzez wprowadzenie silnie przekształcających krajobraz elementów infrastruktury technicznej
11. nastąpią istotne skutki w odniesieniu do powierzchni ziemi i warstwy gleby
12. wzmożony ruch pojazdów może spowodować zagrożenie dla środowiska gruntowego
13. w okresie eksploatacji istniejący krajobraz użytkowy zostanie przekształcony w krajobraz zdegradowany
14. teren położony jest w sąsiedztwie terenów leśnych, zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej; wprowadzenie nowych form zagospodarowania przestrzennego poprzez realizację farmy wiatrowej oraz eksploatację kopalni gliny zmieni krajobraz terenu oraz wpłynie na krajobraz okolic opracowania

Analiza przestrzenna wykazuje, że większość terenów objętych screeningiem na skutek znacznego udziału dużych zadrzewień nie nadaje się do lokalizacji elektrowni wiatrowych. Nie bez znaczenia jest także fakt, że omawiana prognoza jest niepełna. Autorzy przyznają, że w odniesieniu do awifauny opierają się tylko na monitoringu obejmującym okres od 1.01.2011 do 31.03. 2011, że jest to opracowanie cząstkowe i jako takie nie może być wykorzystywane jako raport z pełnego monitoringu. Uniemożliwia to nam wypowiedzenie się co do innych oprócz omówionych wcześniej ewentualnych zagrożeń dla awifauny. W prognozie brak jest także wielu innych informacji ważnych z punktu widzenia integralności obszarów Natura 2000.

1. brak jest wyników monitoringu nietoperzy
2. brak jest inwentaryzacji przyrodniczej flory i fauny, a więc nie wiadomo czy planowane przedsięwzięcia nie spowodują zniszczenia cennych dla Wspólnoty Europejskiej siedlisk, czy gatunków (w publikacji : „Zasoby i zagrożenia środowiska przyrodniczego w pow. elckim...” czytamy : „, ze względu na faunę owadów (szczególnie motyli), oraz obecność jaszczurek za bardzo wartościowe przyrodniczo można uznać zbiorowiska łąkowe, w tym o charakterze kserotermicznym koło J. Bajtkowskiego (Bajtkowo, Mostoły. Pilotażowe badania terenowe wykazały w okolicach wsi Szarejki, Mąki, Mostoły liczne drzewa ważne dla saproksylofagicznych bezkręgowców. W siedliskach tych można spodziewać się wielu

interesujących i rzadkich gatunków chrząszczy, w tym być może pachnicy (wymienionej na liście bezkręgowców stanowiącej podstawę do tworzenia specjalnych obszarów ochrony w ramach sieci Natura 2000).”

3. brak jest dokładnych charakterystyk znajdujących się w sąsiedztwie obszarów Natura 2000 i rezerwatów przyrody
4. brak jest charakterystyk innych przedsięwzięć o znaczącym oddziaływaniu na środowisko planowanych w sąsiedztwie (projekty lokalizacji farm wiatrowych od omawianego terenu aż do gminy Prostki), oraz już funkcjonujących (w odległości około 2 km w Ruskiej Wsi znajduje się kopalnia żwiru). Brak oceny habitatowej oceniającej wpływ tych skumulowanych oddziaływań na środowisko i integralność obszarów Natura 2000
5. brak jest wniosków dotyczących wpływu kopalni gliny na integralność obszarów Natura 2000 (degradacja środowiska, zniszczenie bioróżnorodności, ograniczenie terenów biologicznie czynnych, zanieczyszczenie powietrza, zmiana ukształtowania terenu, wzrost zagrożenia wód podziemnych)
6. brak jest wniosków o skumulowanym oddziaływaniu elektrowni wiatrowych i kopalni gliny na integralność obszarów Natura 2000
7. brak jest charakterystyki korytarza ekologicznego o znaczeniu krajowym i wniosków o wpływie degradacji tego obszaru na integralność obszarów Natura 2000.
8. nie przedstawiono metod oceny i prognozowania
9. nie objaśniono skutków przedsięwzięcia dla celów ochrony
10. nie objaśniono oddziaływania planu na podstawowe struktury i funkcje obszaru
11. nie określono ilościowo każdego zmniejszenia powierzchni obszaru lub redukcji populacji gatunku i nie oceniono pod kątem wpływu na cele ochrony oraz kluczowe siedliska i gatunki
12. nie oceniono i nie objaśniono przewidywanego oddziaływania na obszar wynikający z zakłóceń, przerwania ciągu, fragmentacji, zmian chemicznych, itp.

Powierzchny i wybiórczy charakter badania skutków przedsięwzięcia, brak wyczerpującego zestawienia przedmiotów ochrony, brak wniosków o przewidywanym oddziaływaniu planowanych inwestycji na integralność obszarów Natura 2000 są przesłankami świadczącymi, że ocena nie jest odpowiednia. Ocena nie prowadzi do ustalenia przewidywanych oddziaływań na środowisko, które musi być rozumiane jako zbiór powiązanych ze sobą komponentów, w którym zmiana jednego elementu powoduje następstwa w innych. Dyskwalifikuje to tę prognozę jako dokument, na którym można oprzeć poprawną ocenę oddziaływania planu na środowisko i integralność obszarów Natura 2000.

Lokalizacja projektowanych przedsięwzięć planowana jest w bliskim sąsiedztwie (około 3 km) od obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Ostoja Poligon Orzysz w sposób pośredni powiązanej z ostojami Corine Biotops (skuteczna ochrona derkacza decyduje o zachowaniu tej populacji w UE). Liczebność cietrzewia, derkacza i żurawia kwalifikuje się do międzynarodowych ostoi ptaków. W ostoi Poligon Orzysz stwierdzono występowanie co najmniej 11 gatunków ptaków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej (bąk, bocian czarny, trzmielojad, kania czarna, kania ruda, bielik, orlik krzykliwy, zielonka, derkacz, żuraw, cietrzew) Ponadto 7 gatunków zostało zamieszczonych na liście ptaków zagrożonych w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt. Poligon Orzysz jest jedną z 10 najważniejszych w Polsce ostoi cietrzewia.

W odległości około 3-4 km znajduje się kolejny obszar Natura 2000 Jezioro Woszczelskie (PLH 280034), na którym stwierdzono występowanie następujących ptaków chronionych na mocy Załącznika I Dyrektywy Ptasiej: bąk zwyczajny, bielik, błotniak stawowy, bocian biały, kania czarna, orlik krzykliwy, żuraw.

Rezerwat Przyrody Jezioro Zdedy wraz z użytkiem ekologicznym „Ostoje Ptasie nad Jeziorem Zdedy”, stanowiącym miejsce występowania i ostoję lęgową licznych ptaków wodno-błotnych. Występuje tu ponad 90 gatunków ptaków zarówno lęgowych jak i przelotnych.

Ochrona przyrody w sieci Natura 2000, w swym założeniu ma takie wybieranie i kształtowanie obszarów chronionych, by stykały się one ze sobą lub blisko sąsiadowały w sposób umożliwiający, zwłaszcza gatunkom podlegającym ochronie, możliwość wędrówek, rozprzestrzeniania się i swobodnej wymiany genów. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 roku w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (tzw. Dyrektywa Ptasia) jednoznacznie nakazuje państwom członkowskim utrzymanie i gospodarowanie zgodnie z potrzebami ekologicznymi naturalnych siedlisk w ramach stref ochronnych i poza nimi (Art.3). Gatunki z załącznika I Dyrektywy podlegają specjalnym środkom ochrony dotyczącym ich naturalnego siedliska w celu zapewnienia im przetrwania oraz reprodukcję na obszarze ich występowania (Art.4 pkt.1). W odniesieniu do obszarów ochrony określonych w ust. 1 i 2 **państwa członkowskie podejmują właściwe kroki w celu uniknięcia zanieczyszczeń lub pogorszenia warunków naturalnych siedliska**(Art. 4 pkt. 4) Ochrona zagrożonej różnorodności biologicznej Europy jest jednym z priorytetów działalności Unii Europejskiej. Dyrektywa Rady 92/43 EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony naturalnych siedlisk i dzikiej fauny i flory stawia szczególne wymagania ochronne(tzw. Dyrektywa Siedliskowa),(Art. 6 pkt.1), „... każdy plan lub przedsięwzięcie, które nie jest bezpośrednio związane lub konieczne dla zagospodarowania obiektu, ale które może na niego w sposób istotny oddziaływać zarówno oddzielnie jak i w połączeniu z innymi planami lub przedsięwzięciami będzie podlegać specjalnej ocenie jego skutków dla danego obiektu z punktu widzenia jego ochrony (Art. 6 pkt.4), jeżeli dany obiekt obejmuje rodzaj siedliska naturalnego i/lub jest zamieszkały przez gatunek o pierwszorzędym znaczeniu jedyne względy, na które się można powołać to względy odnoszące się do zdrowia ludzkiego lub bezpieczeństwa publicznego.” Przywołane dyrektywy UE jednoznacznie wskazują nadrzędność ochrony środowiska nad celami gospodarczymi i ekonomicznymi. Dodatkowo zgodnie z przytoczonym art. 6 Dyrektywy Siedliskowej organy administracji publicznej zobowiązane są do wykonania **oceny habitatowej**, czyli w tym konkretnym przypadku oceny skutków oddziaływania na środowisko i integralność obszarów Natura 2000 wszystkich planowanych farm wiatrowych, zarówno na terenie gminy Ełk jak i w połączeniu z gminą Prostki oraz planowanej kopalni gliny i istniejącej kopalni żwiru. Z naszych informacji wynika, że takiej oceny nie wykonano.

W kontekście podpisanej przez Polskę dnia 1.01.2005 Europejskiej Konwencji Krajobrazowej, której głównym przesłaniem jest takie działanie, aby utrzymać i poprawić krajobraz, lokalizowanie turbin wiatrowych w bliskim sąsiedztwie obszarów Natura 2000 i obszarów chronionego krajobrazu stanowi złamanie zapisów w/w Konwencji, zgodnie z którą obszary o wysokich walorach krajobrazowych w interesie nadrzędnym należy chronić przed wprowadzaniem elementów technicznych powodujących uprzemysłowienie krajobrazu.

Kilkadziesiąt turbin wiatrowych o wysokości nawet do 200 m usytuowanych na wzniesieniach terenu, będzie widocznych z odległości kilkunastu kilometrów i spowoduje całkowitą dewastację chronionych krajobrazów, co jest zaprzeczeniem idei tworzenia takich obszarów, które mają zachować cechy charakterystyczne dla danego krajobrazu. Zgodnie z Ustawą o Ochronie Przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 roku art.23 obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnią funkcję korytarzy ekologicznych.

W dokumencie „Przyrodniczo-przestrzenne aspekty lokalizacji energetyki wiatrowej w woj. warmińsko-mazurskim” opracowanej przez Biuro Planowania Przestrzennego w Olsztynie filia w Elblągu (grudzień 2006) napisano „*Elektrownie wiatrowe oddziałują(...) na populacje ptaków lęgowych, mogą powodować wysoką śmiertelność gatunków, w szczególności dużych ptaków, gniazdujących w ich sąsiedztwie. W szczególności należy wziąć pod uwagę fakt, że po zwolnieniu się miejsca w terytorium lęgowym w wyniku śmierci osobników następuje rekrutacja nowych osobników z populacji nie lęgowej i ponowne zajęcie rewiru. Oznacza to, że rokrocznie turbiny mogą zabijać coraz to nowe osobniki tego samego gatunku zajmujące ponownie to samo terytorium lęgowe. Do tego dochodzi śmiertelność młodych, których para nie jest w stanie wyprowadzić. W związku z powyższym wpływ turbin na (...) jedno terytorium lęgowe, może spowodować śmierć kilkudziesięciu osobników. Np. w wypadku orlika krzykliwego jedna turbina przez okres np. 10 lat może spowodować śmierć do 20 dorosłych ptaków i ok. 7 młodych.* W wyniku dużego nasycenia przestrzeni obiektami energetyki wiatrowej może ulec dewastacji niepowtarzalny krajobraz. W takim przypadku straty poniesione przez lokalne społeczności mogą być większe niż podatki od firm eksploatujących elektrownie wiatrowe. W podanym powyżej opracowaniu zidentyfikowano obszary na których lokalizacja energetyki wiatrowej jest niewskazana lub wykluczona i zaliczono do nich m.in.:

1. tereny w odległości do 5 km od rezerwatów faunistycznych utworzonych ze względu na ochronę awifauny
2. tereny w odległości 3 km od zwartych kompleksów leśnych oraz innych rejonów występowania cennych gatunków ptaków, w szczególności ptaków drapieżnych objętych ochroną w ramach Dyrektywy Ptasiej
3. strefy otaczające obszary Natura 2000 w pasie szerokości min.500 m-zgodnie art. 33 ust.1 ustawy o ochronie przyrody – *zabrania się podejmowania działań mogących w znaczący sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w znaczący sposób wpłynąć na gatunki dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000* – wprowadzone ograniczenie nie dotyczy jedynie lokalizacji przedsięwzięć na obszarze Natura 2000, lecz także oddziaływania na obszar Natura 2000 przedsięwzięć położonych w jego sąsiedztwie
4. miejsca ważne dla ptaków – atrakcyjne żerowiska, trasy regularnych przelotów wędrowniczych
5. trasy regularnych dolotów na żerowiska i noclegowiska
6. **tereny korytarzy ekologicznych łączących Europejską sieć Natura 2000**

Nie powinno być tak, że chęć zysku i przeciętne warunki wiatrowe będą głównym i niekiedy jedynym motorem dla inwestora. W takich przypadkach bardzo łatwo o błędy lokalizacyjne, które mogą skutkować degradacją harmonijnego krajobrazu rolniczego, stanowiącego na Mazurach niezwykle cenną wartość ponad lokalną . Błędy lokalizacyjne

mogą także powodować niekorzystne zmiany w populacjach awifauny – tak wśród gatunków gniazdujących w rejonie lokalizacji, jak i wśród ptaków przelotnych.

Lokalizacja parków wiatrowych na obszarach szczególnie cennych przyrodniczo jest niewskazana. Na obszarach objętych ochroną (w tym szczególnie ze względu na występowanie chronionych gatunków ptaków) lokalizacja dużych turbin i parków wiatrowych nie powinna być rozważana. Na terenach takich wiatraki stanowią realne zagrożenie dla życia ptaków. Dowodzą tego przykłady z innych państw, gdzie w wyniku błędnych lokalizacji parki wiatrowe stanęły w rejonach bytowania dużych grup rzadkich ptaków. Na przykład w Norwegii po roku pracy źle zlokalizowanego parku wiatrowego turbiny uśmierciły całą populację orła białego, w Hiszpanii wiatraki stojące w okolicach Tarify rocznie pozbawiają życia kilkadziesiąt sępów.

Klasyczne duże turbiny wiatrowe (parki wiatrowe) stwarzać mogą w przestrzeni dużo istotnych problemów, związanych między innymi z:

- dużą zależnością produkcji energii od warunków wiatrowych,
- potrzebą dużych niezabudowanych terenów (strefa ochronna 500m, w przypadku parków wiatrowych są wymagane odpowiednio większe powierzchnie),
- uciążliwością szumu, wytwarzanego przez końcówki łopatek,
- możliwym znacznym zagrożeniem dla ptaków i nietoperzy.

Zdaniem wielu są przyczyną „wizualnego zanieczyszczenia środowiska”

W dokumencie „Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z programem działań” (2003), w załączniku nr 1 (Stan i zagrożenia różnorodności przyrody Polski) przedstawiono w tabeli nr 1.2. zestawienie najważniejszych niekorzystnych oddziaływań na różnorodność biologiczną. W sferze działalności „przemysł” za zagrożenie uznano budowę instalacji energetyki niekonwencjonalnej. Określono też wpływ tego zagrożenia na różnorodność biologiczną:

- niszczenie korytarzy ekologicznych oraz zniekształcanie krajobrazu;
- zmniejszanie liczebności wędrownych gatunków ptaków;
- utrudnianie rozprzestrzeniania się gatunków w wyniku tworzenia barier ekologicznych

Uznano, że wzrasta intensywność zagrożenia (w ostatniej dekadzie) i że jest ono istotne w skali lokalnej.

Interesująco przedstawiają się zagadnienia funkcjonowania i rozwoju energetyki wiatrowej w państwach będących światowymi liderami w tej dziedzinie.

W Niemczech dyskusję wywołał raport opracowany pod kierownictwem Federalnej Agencji ds. Energii (DENA). W raporcie tym stwierdzono między innymi (cyt. za Joanną Stadnick z Urzędu Regulacji Energetyki):

- niemożliwe jest wykluczenie ryzyka zakłóceń w dostawach energii elektrycznej pomimo wysokich inwestycji w infrastrukturę;
- masowe przeciążenia sieci wywołane nieprzewidywalną energetyką wiatrową tworzą ryzyko i miliardowe koszty (w raporcie po raz pierwszy zostało to udokumentowane);
- coraz więcej naukowców ostrzega, iż realizacja celów dotychczasowej polityki energetycznej może prowadzić do awarii sieci i zaburzyć dostawy energii elektrycznej;
- koszty energii zielonej są zdecydowanie wyższe, niż dotychczas przewidywano;
- ograniczenie emisji CO₂ mogłoby być osiągnięte mniejszymi kosztami (instalując nowoczesne filtry w konwencjonalnych elektrowniach);
- udziałowcy kapitałowi muszą przyjąć do wiadomości, że prognozy zysków wydają się coraz bardziej wątpliwe;
- **rośnie opór społeczny przeciwko dalszemu "zadrzewianiu" krajobrazu wiatrakami.**

Warto zdać sobie sprawę, że wraz z rozwojem technologii rosną rozmiary turbin wiatrowych. Największe z nich to kolosy dochodzące do 180 m wysokości przy średnicy wirnika 112 m (projekt przewiduje turbiny wiatrowe o wysokości 200 m). Konstrukcje wiatraków o wysokościach 120 – 150 m są już powszechne. Dla porównania – wysokość Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie bez iglicy wynosi 168 m, a całkowita wysokość hotelu Marriott wynosi 170 m (140 m do dachu).

Trudno mówić w takich przypadkach, że ocena „obecności” takich obiektów w krajobrazie to rzecz subiektywna. Nie podlega przecież dyskusji, że są to obce elementy w harmonijnym krajobrazie rolniczo – leśnym, a taki właśnie krajobraz przeważa zdecydowanie w regionie. Są to elementy techniczne, podobnie jak linie elektroenergetyczne wysokich napięć. Te ostatnie powszechnie uznaje się za elementy degradujące krajobraz. Tym bardziej więc należy położyć nacisk na rzetelne rozpoznanie uwarunkowań lokalizacji wiatraków w aspekcie krajobrazowym. Argumentów o atrakcyjności turystycznej terenów lokalizacji wiatraków nie powinno się traktować wiążąco.

Jeżeli chodzi o stosunek społeczności lokalnych, to zaobserwowano więcej zastrzeżeń do lokalizacji energetyki wiatrowej wśród ludzi, którzy już się zetknęli z tym problemem, niż wśród tych, którzy jeszcze nie mieli do czynienia z turbinami wiatrowymi w sąsiedztwie (K. Michałowska-Knap).

Błędy w lokalizacji obiektów energetyki wiatrowej prowadzą do powstawania szeregu konfliktów. Wydaje się, że zasadniczymi źródłami powstawania tych konfliktów mogą być:

- brak dostatecznej, udokumentowanej wiedzy o funkcjonowaniu środowiska przyrodniczego regionu i o jego walorach, niedostateczne rozpoznanie wartości krajobrazowych Mazur oraz celów ochrony krajobrazu w wymiarze tak lokalnym, jak i regionalnym;
- brak profesjonalnej, kompleksowej bazy danych o przestrzeni regionu, uwzględniającej potencjały przyrodnicze, ograniczenia inwestycyjne i priorytety zagospodarowania;
- brak doświadczeń i tak zwanych „dobrych praktyk” w lokalizacji tego typu obiektów w przestrzeni; częste bagatelizowanie rozpoznania potencjalnej konfliktogenności inwestycji w przestrzeni;
- dość bierna postawa władz państwowych i samorządowych w tworzeniu odpowiednich reguł gry na rynku energetyki wiatrowej;
- częste jeszcze dominowanie efektu ekonomicznego (inwestorzy, samorządy) jako celu głównego rozwoju energetyki wiatrowej, przy ograniczonej „podaży” przestrzeni przyrodniczej o określonych cechach i zasobach w regionie; holistyczna ocena możliwych strat w szeroko rozumianym środowisku (także w wymiarze ekonomicznym) bywa pomijana;
- **nadużywanie argumentacji o „ekologicznej energii z wiatru”, bez postrzegania możliwych konfliktów ekologiczno – krajobrazowych niektórych inwestycji;**
- częste argumentowanie subiektywizmem w ocenie widokowo – estetycznej parków wiatrowych, bez uwzględnienia prawa głosu widzących w wiatrakach elementy degradujące przestrzeń
- częsty brak wiedzy o podstawowych uwarunkowaniach przestrzennych, w tym z zakresu konfliktów.”

Polska Izba Gospodarcza Energetyki Odnawialnej (PIGEO) wysuwa takie same zagrożenia dla środowiska w przypadku lokalizacji farm wiatrowych w pobliżu terenów wrażliwych („Ocena ryzyka środowiskowego przy realizacji inwestycji w energetyce wiatrowej” – przewodnik dla inwestorów).

„Wytyczne w zakresie oceny oddziaływania elektrowni wiatrowej na ptaki „– opracowanie rekomendowane przez Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej, a skierowane m.in. do inwestorów i administracji stanowią zestawienie tzw. dobrych praktyk. W preambule napisano : „ ...mając na uwadze, że realizacja projektów wiatrowych może negatywnie oddziaływać na środowisko, w tym na awifaunę, szczególnie w przypadku źle zlokalizowanych projektów; Przyjmując, że ochrona bioróżnorodności jest priorytetem równie ważnym jak rozwój odnawialnych źródeł energii, co oznacza, że realizacja inwestycji wiatrowych nie może odbywać się bez poszanowania priorytetów w zakresie ochrony ptaków; Przedstawiciele środowisk inwestorów i deweloperów projektów wiatrowych oraz ornitologów i pozarządowych organizacji ekologicznych rekomendują stosowanie poniższych Wytycznych w zakresie wyboru lokalizacji projektów wiatrowych oraz oceny oddziaływania projektów wiatrowych na ptaki w odniesieniu do projektowanych i zrealizowanych inwestycji . Ponadto, przedstawiciele środowisk inwestorów i deweloperów projektów wiatrowych oraz ornitologów i organizacji ekologicznych wnioskuje do organów administracji o kierowanie się w procesie uzgadniania i wydawania decyzji środowiskowych wynikami ocen oddziaływanie elektrowni wiatrowych na ptaki przeprowadzonymi zgodnie z zapisami Wytycznych.. ”

„Natura 2000 co to jest i jak działa” –Marta Majka Wiśniewska (projekt współfinansowany przez :Infrastruktura i Środowisko – Narodowa Strategia Spójności, Polskie Towarzystwo Ochrony Ptaków, NFOŚ i GW, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego).

„... Obowiązki państw członkowskich:

aktywne

podejmować niezbędne działania dla zachowania lub odtworzenia korzystnego statusu ochronnego gatunków i siedlisk:

prewencyjne

1.zapobiegać pogorszeniu korzystnego stanu ochrony gatunków i siedlisk

2. nie dopuszczać do realizacji planów i przedsięwzięć zagrażających integralności obszaru (integralność obszaru wynika z niezaburzonego funkcjonowania lokalnych ekosystemów).

Zasady zarządzania :

1. projekty i inwestycje istotnie negatywnie oddziałujące na obszary Natura 2000 nie powinny być realizowane.

2. przedsięwzięcia mogące negatywnie oddziaływać na integralność obszaru powinny być przedmiotem procedury opisanej w Art.6 (3) i art. 6 (4) Dyrektywy Siedliskowej (tzw. ocena habitatowa) transponowanej do prawa polskiego

Elektrownie wiatrowe mają jednoznaczny negatywny wpływ na nietoperze (w Polsce wszystkie gatunki są chronione), gdyż jak się okazało wystarczy, by łopata wirnika przeleciała obok latającego ssaka , aby spowodować jego śmierć. Powodowany przez poruszającą się szybko łopatę skok ciśnienia powoduje tzw .” **barotraumę**”, czyli **śmiertelne uszkodzenie układu oddechowego nietoperza**. Dlatego zgodnie z rezolucjami Porozumienia o Ochronie Populacji Europejskich Nietoperzy EUROBATS, którego Polska jest stroną, w miejscach możliwego występowania nietoperzy należy zrezygnować z lokalizacji elektrowni wiatrowych.

W kontekście przytoczonych powyżej aktów prawnych niemożliwe będzie udowodnienie, że lokalizacja kilkudziesięciu turbin wiatrowych wraz z liniami przesyłowymi i drogami dojazdowymi, eksploatacja kopalni gliny i kopalni żwiru w sąsiedztwie obszarów wrażliwych nie będzie miało negatywnego wpływu na integralność obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Ostoja Poligon Orzysz, Natura 2000 Jezioro Woszczelskie, Ostoje ptasie nad Jeziorem Zdedy. Trzeba się również spodziewać, że dojdzie do wycinki drzew i zakrzaczeń, „przeszkadzających” w transporcie, budowie i eksploatacji farm wiatrowych i kopalni gliny, a tym samym nastąpi zniszczenie lokalnych ekosystemów.

Fundament pod jeden wiatrak zajmuje powierzchnię około 20 m x 20 m i ma głębokość 9 m (około 1000 ton betonu, co daje 70000 ton betonu dla wszystkich planowanych wiatraków, a prod. betonu emituje do atmosfery co najmniej 7% gazów cieplarnianych). Tutaj trzeba dodać, że do wyprodukowania wiatraka Nordex N90(2,3 MW) potrzeba 150 ton stali, 10 ton miedzi, 30 ton włókna, co nie można określić jako działanie ekologiczne. **Powszechnie wiadomo, że tego typu inwestycje nie tworzą miejsc pracy na lokalnym rynku. Budową farm wiatrowych zajmują się wyspecjalizowane firmy, a eksploatacja jest praktycznie bezobsługowa.**

Równie niemożliwe do uzasadnienia jest prowadzenie oddzielnych postępowań w sprawie lokalizacji farm wiatrowych w tym samym czasie, w obrębie tej samej administracji bez oceny habitatowej i bez uwzględnienia oddziaływań skumulowanych.

Ponownie podatnicy mają ponieść koszty decyzji podejmowanych na korzyść inwestorów ?

Kolejnym istotnym problemem przy lokalizacji turbin wiatrowych jest ich odległość od terenów zamieszkałych. W kwestii hałasu wytwarzanego przez turbiny wiatrowe inwestorzy i administracja powołują się na Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych hałasów w środowisku, wynoszącym w nocy 40 dB. Nie podają przy tym ograniczeń określonych polską normą (Polska Norma PN 87/B-02151/02) w pomieszczeniach mieszkalnych, które wynoszą odpowiednio 35 dB w dzień i 25 dB w nocy. Wykorzystują oni poziom hałasu na otwartej przestrzeni określony w rozporządzeniu Ministra Środowiska i wynoszący 40 dB w nocy, tymczasem wiadomo, że ściany domu nie dają tłumienia o 15 dB, tym bardziej przy otwartym oknie. Test odnośnie frakcji ludności, jaka będzie odczuwać hałas wiatraków jako uciążliwy lub nieznosny (zaczepnięty z opracowania Rogera Watta) stwierdza, **że przy proponowanym przez inwestorów poziomie hałasu 40 dB w środowisku, 40 % ludności będzie odczuwać znaczący hałas, a blisko 20 % będzie skarżyło się na niedopuszczalny hałas w swoich domach.** I to przy zamkniętych oknach.

Turbiny wiatrowe wytwarzają hałas w zakresie dźwięków słyszalnych (ważony typu A) i dźwięków o niskiej częstotliwości (typ C). Problem w tym, że turbiny wiatrowe wytwarzają znacznie więcej hałasu o niskiej częstotliwości niż o wysokiej. Aby pomiar hałasu był wiarygodny powinien być mierzony w skali C, która charakteryzuje się płaskim wyrównanym widmem rozkładu w całym zakresie dźwięków słyszalnych i jest lepszym wskaźnikiem zagrożenia dźwiękami o niskich częstotliwościach. (o tym inwestorzy nie informują, ale wiedzą o tym specjaliści od akustyki). Według specjalistów amerykańskich, licencjonowanych przez Instytut Inżynierii Kontroli Hałasu Institute of Noise Control Engineering, farma wiatrowa powinna być ulokowana tak, by hałas w najbliższym domu nie przekraczał 5 dB nad poziomem hałasu, który istniał w tej miejscowości przed uruchomieniem turbin. **Przy oddaleniu się od farmy wiatrowej mieszkańcy nie słyszą poszczególnych wiatraków, ale z odległości 3 do 4 km słyszą w każdej sekundzie łomotanie o zmiennej charakterystyce, powodowane przez zmianę fazy między turbinami i przez zmiany prędkości dźwięku na drodze od turbiny do mieszkań.** (Kampman G.W. i James R.R.: Proposed Wind Turbine Siting Sound Limits, October 24, 2008, in). Studium wydane w Wielkiej Brytanii na temat wpływu hałasu turbin wiatrowych stwierdza, że ma on ujemny wpływ na jakość życia i na zdrowie okolicznych mieszkańców. Wiele rodzin doświadcza prawdziwych cierpień wskutek hałasu turbin wiatrowych, a część z nich została zmuszona do porzucenia swoich domów. **Raport zaleca by utrzymać obowiązkową strefę buforową o szerokości 2 km między najbliższym domem a turbiną wiatrową o mocy 2 MW, a większą strefę dla turbin o wyższej mocy** (C. Weed: Examples of noise standards and wind turbine noise regulations, August 7, 2006). Z psychologicznego punktu widzenia hałas jest dźwiękiem bardzo nieprzyjemnym i niepożądanym, powoduje drażliwość oraz zmęczenie całego organizmu, a w szczególności słuchu. Ma wpływ na zdrowie i na kondycję człowieka. Hałas często prowadzi do powstawania i rozwoju schorzeń o podłożu nerwicowym. Jego wpływ na organizm ludzi

bywa różny, ale dotyczy głównie układu nerwowego. Niestety jego skutki nie pojawiają się szybko, ale podlegają kumulacji i objawiają się po dłuższym czasie. **Zdrowy rozsądek nakazuje zapewnić poszanowanie podstawowych praw mieszkańców. Lekkomysłne udzielanie zezwoleń inwestorom oznacza świadome narażanie swych mieszkańców na szkody na zdrowiu.**

Dlaczego gmina stwarza zagrożenie dla zdrowia mieszkańców gminy, płacących na tę gminę podatki? Dodać należy, że kraje mające duże doświadczenie z energią wiatrową lokalizują turbiny wiatrowe w odległości : Niemcy – min.1 km, Dania –min.2 km, Słowacja-min. 3 km od zabudowy mieszkaniowej.

Farmy wiatrowe, ze względu na negatywne oddziaływanie wymagają utworzenia strefy ochronnej. **Sąsiedztwo farm wiatrowych pozbawi wielu rolników możliwości korzystania z atrakcyjnych programów ekologicznych i rolnośrodowiskowych, a tym samym ograniczy ich rozwój.**

Bardzo istotna dla mieszkańców jest utrata wartości nieruchomości i problemy z ewentualną sprzedażą, spowodowane sąsiedztwem farm wiatrowych i kopalni gliny. O utracie wartości domów świadczy fakt, że w Wielkiej Brytanii podatki na domy – wyceniane wg ich wartości (podatek sekwestralny) są obniżane przez rząd do 20% jeżeli domy znajdują się blisko wiatraków. Są też udokumentowane przypadki, że agenci odmawiali podjęcia się sprzedaży domów leżących koło farm wiatrowych stwierdzając, że nie znajdą na nie nabywców. W roku 2008 RICS (jedna z najbardziej szanowanych w świecie organizacji zawodowych, zrzeszających osoby zawodowo czynne na rynku nieruchomości, która działa od 134 lat w 146 krajach, również w Polsce), przeprowadziła badania w Kornwalii, z których wynika, że wartość domów szeregowych zlokalizowanych poniżej 1,6 km od elektrowni wiatrowych była niższa o 54 % w stosunku do odpowiadających im nieruchomości oddalonych o ponad 1,6 km od farmy. Dla domów typu bliźniak różnica ta wynosiła 34 %.

Jak wynika z dotychczasowego orzecznictwa sądowego w Polsce, sąsiedztwo farmy wiatrowej powoduje spadek wartości nieruchomości. Dlatego zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (Dz.U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) art. 36 ust. 1 jeżeli, w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą, korzystanie z nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe bądź istotnie ograniczone, właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości może, z zastrzeżeniem ust. 2, żądać od gminy: odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę albo wykupienia nieruchomości lub jej części. Uprawnienia te można zgłaszać w terminie 5 lat od dnia, w którym plan miejscowy albo jego zmiana stały się obowiązujące. Dodatkowo jeżeli, w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą, wartość nieruchomości uległa obniżeniu, a właściciel albo użytkownik wieczysty zbywa tę nieruchomość i nie skorzystał z praw, o których mowa w ust. 1 i 2, może żądać od gminy odszkodowania równego obniżeniu wartości nieruchomości (art. 36 ust. 3 ustawy) (T. Mandrecki – doradca prawny 22.07.2010). W/w teren w ciągu ostatnich kilku lat został zasiedlony przez ludzi, którzy chcą mieszkać w ciszy i spokoju, w otoczeniu nieuprzemysłowionej przyrody. Wiele osób z całego kraju posiada tutaj działki rekreacyjne. Należy się spodziewać, że skorzystają z w/w ustawy, aby odzyskać zainwestowane pieniądze i przenieść się w bardziej atrakcyjne miejsce. Władze gminy powinny się liczyć z większością mieszkańców, a nie preferować interesy jednego inwestora i właściciela nieruchomości.

Oddzielną kwestię stanowi wysokość podatku od turbin wiatrowych. Zgodnie z prawem budowlanym wiatrak jest urządzeniem technicznym, a nie budowlą, więc podatek jest odprowadzany tylko od fundamentu pod wiatrak (około 20m x 20m). Zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Finansów (odpowiedź podsekretarza stanu w MF z up. Ministra z dnia 6 października 2008 roku na interpelację nr 4938 w sprawie sposobu naliczania podatku od nieruchomości dla firm prowadzących farmy wiatrowe), „Pojęcie budowli zostało zdefiniowane w art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2006 r. nr 121, poz. 844 ze zm.), na podstawie którego budowlą jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego nie będący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Posługując się definicją budowli określoną w art. 3 prawa budowlanego, w szczególności wyliczonymi przykładami budowli, wskazać należy, że za budowle uważa się części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych i innych urządzeń). Wynika z tego, że ustawa Prawo Budowlane wprost uznaje elektrownie wiatrowe za urządzenia techniczne, jednak za budowle uznaje jedynie ich część budowlaną, tj. fundament i maszt. Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają jako budowle jedynie części budowlane elektrowni wiatrowych. Należy jednak zauważyć, że tak określony przedmiot opodatkowania jest korzystny dla przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie pozyskiwania energii elektrycznej z farm wiatrowych. Podatek naliczony jest bowiem nie od całkowitej wartości urządzenia, lecz jedynie od części stanowiącej ułamek jej wartości, co stanowi relatywnie niewysoki ciężar ekonomiczny dla przedsiębiorców. Wyżej przedstawione stanowisko w kwestii uznawania za budowlę jedynie części budowlanej elektrowni wiatrowej zostało uzgodnione z ministrem infrastruktury.” Oznacza to, że samorządy mogą oczekiwać podatku w wysokości około 20-30 tys. od wiatraka i dróg dojazdowych (o ile drogi nie zostaną uznane jako drogi dojazdowe do pól). Niestety nie wiemy na jakiej podstawie lokalna prasa (m.in. Gazeta Olsztyńska - 1 luty 2011) cytując Wójta gminy Ełk podaje kwotę dziesięciokrotnie wyższą. Nikt nie uwierzy, że inwestor opodatkuje się „dobrowolnie”. Prawo podatkowe jest w tym względzie jednoznaczne.

W związku ze zmianami przepisów odnośnie lokalizacji farm wiatrowych np. w Niemczech, Dani i demontażu starych 10-15 letnich turbin, Polska stanowi potencjalny rynek zbytu dla przestarzałych technologicznie, zakonserwowanych i pomalowanych turbin, które w innym wypadku musiałyby zostać zutyliczowane.

W świetle przytoczonych powyżej przepisów prawa (szczególnie Dyrektywy Ptasiej i Dyrektywy Siedliskowej) oraz argumentów w sprawie ochrony komfortu życia mieszkańców, ochrony integralności obszarów Natura 2000 i zagrożeń dla gminy, dalsze postępowanie w sprawie lokalizacji turbin wiatrowych i kopalni gliny może narazić gminę na wysokie koszty, a w konsekwencji na zarzut niegospodarności. Zaniechanie działań zmierzających do lokalizacji farmy wiatrowej i kopalni gliny na w/w terenie uchroni gminę przed kolejnymi wydatkami finansowymi.

PODSUMOWANIE

1. Dokumentacja dotycząca w/w projektu została przygotowana nieprofesjonalnie, prognoza o oddziaływaniu na środowisko jest cząstkowa i zawiera wiele braków, a więc nie jest odpowiednia, nie zostały dołączone analizy : przyrodnicza, krajobrazowa i komunikacyjna wymagane zgodnie z pkt. 4.4.5 Studium

- uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Elk na terenach położonych w obrębie Talusy, Rękusy, Pistki.
2. Częstkowy monitoring awifauny nie wyklucza w sposób jednoznaczny negatywnego oddziaływania planu na obszary chronione: specjalna ochrona ptaków „Ostoja Poligon Orzysz” (PLB 280014), Natura 2000 „Jezioro Woszczelskie” (PLH 280034), użytek ekologiczny „ Ostoje ptasie nad Jeziorem Zdedy” oraz Rezerwat Bobrów Bartosze
 3. Częstkowy monitoring awifauny nie wyklucza w sposób jednoznaczny negatywnego oddziaływania planu na integralność obszarów Natura 2000
 4. Z powodu wymienionych na początku błędów i braków w prognozie oddziaływania na środowisko w/w planu ocena nie jest odpowiednia. Jako dokument, na którym nie można oprzeć poprawnej oceny oddziaływania na środowisko powinien zostać odrzucony, a niepewność co do skutków dla obszarów Natura 2000 i ich integralności powinna zostać rozstrzygnięta na korzyść celu ochrony przyrody, a nie przedsięwzięcia.
 5. W/w projekt miejscowego planu zagospodarowania jest niezgodny ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Elk na terenach położonych w obrębie Talusy, Rękusy, Pistki. Rozdział V poz. 6.2.13 brzmi : lokalizacja elektrowni wiatrowych nie może negatywnie wpływać na : lokalne zasoby przyrodnicze w tym ornitofaunę; na walory krajobrazowe; obiekty i obszary objęte formą ochrony przyrody i gatunki zagrożone ujęte w odrębnych konwencjach i przepisach, występujące w obrębie gminy Elk i w gminach sąsiednich; na szlaki migracyjne zwierząt oraz miejsca ich odpoczynku i żerowania w trakcie sezonowych wędrówek.
 6. Brak oceny habitatowej.
 7. Lokalizacja farmy wiatrowej i kopalni gliny na w/w obszarze powodując degradację środowiska (m.in. eksploatacja kopalni gliny, drogi dojazdowe, linie przesyłowe, infrastruktura techniczna, wycinka drzew i zakrzaczeń, ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej, wzrost zanieczyszczenia powietrza, zmiana środowiska gruntowego, wzrost hałasu, zagrożenie ze strony turbin wiatrowych), w sposób zdecydowany uniemożliwi lub ograniczy możliwość korzystania ze środowiska w sposób dotychczasowy, a tym samym spowoduje realne zagrożenie dla integralności obszarów Natura 2000 i celów ochrony.
 8. Kopalnie gliny umiejscowione w bliskim sąsiedztwie terenów zabudowanych spowodują zdecydowane pogorszenie jakości życia mieszkańców, zarówno z powodu wzrostu zanieczyszczenia powietrza, nasilenia ruchu pojazdów mechanicznych i maszyn do urobku, jak i całkowitej dewastacji krajobrazu.
 9. Wokół turbin wiatrowych nie wyznaczono stref ochronnych
 10. W/w projekt jest niezgodny ze wspomnianym Studium w kwestii ograniczania zanieczyszczania powietrza (pkt. 6.2.10) i rewitalizacji zadrzewień śródpolnych (pkt. 6.2.7)

WNIOSKI

Zgodnie z przytoczonymi powyżej argumentami uważamy, że w/w projekt powinien zostać odrzucony w całości .

1. Jako niezgodny ze Studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego Gminy Elk na terenach położonych w obrębie Talusy, Rękusy, Pistki
2. Ze względu na zagrożenie planowanych inwestycji dla celów ochrony Natura 2000 i dla integracji tych obszarów (to organy administracji muszą w sposób jednoznaczny udowodnić całkowity brak negatywnego oddziaływania – zasada przezorności).
3. Z powodu umiejscowienia części projektu w korytarzu ekologicznym o znaczeniu krajowym
4. Ze względu na fakt, że prognoza oddziaływania na środowisko, sporządzona dla tego planu, nie jest odpowiednia
5. Jako naruszający Dyrektywę Siedliskową i Dyrektywę Ptasią
6. Jako naruszający zasady „dobrej praktyki” zalecanej m.in. przez Polską Izbę Gospodarczą Energetyki Odnawialnej, Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej, Polskie Towarzystwo Ochrony Ptaków, Biuro Planowania Przestrzennego w Olsztynie.
7. Ze względu na brak oceny habitatowej
8. Z powodu kumulacji inwestycji o niekorzystnym oddziaływaniu zarówno planowanych jak i istniejących.
9. Z powodów czysto ludzkich, stanowiąc zagrożenie dla zdrowia i komfortu życia mieszkańców
10. Ze względu na zniszczenie charakterystycznego dla naszego regionu przyrodniczego i estetycznego krajobrazu ekologicznego
11. Z powodu zdegradowania pięknego, wiejskiego, nieuprzemysłowionego mazurskiego krajobrazu do poziomu krajobrazu „księżycowego”
12. Z powodu sprzeczności z promocją Mazur na świecie jako „Mazury Cud Natury”.

Załączniki :

1. Regulamin Stowarzyszenia „Nie Wiatrakom”

Z poważaniem

Przedstawiciel Stowarzyszenia
„Nie Wiatrakom”
Kazimierz Bratek